

[Ulrich.]

om Foranstaltninger til Fremme af Udstykningen i de sønderjydske Landsdele, ifølge denne Lovs § 4, hvor der staar:

„Landbrugsministeren skal være bemyndiget til i særlige Tilfælde at lade opføre Bygninger paa udstykkede Parceller, inden de afhændes i Overensstemmelse med denne Lovs Regler.“

Ja, det staar der, men der staar foran i samme Lov, at man af Jordfondens Midler kan give Byggelaan til almindelige Huse, et Byggelaan, der ikke maa overstige 9 000 Kr., og til mindre Gaarde et Byggelaan, som i intet Tilfælde maa overstige 15 000 Kr. Men disse Bestemmelser lader den højtærede Minister ganske haant om, han siger, at Bestemmelserne i § 4 om, at man forsøgsvis kan opføre Bygninger, fritager fuldstændigt Ministeren for at tage Hensyn til, hvad der staar i en tidligere Paragraf i Loven. Jeg maa vedblivende gaa ud fra, at denne Lov ikke giver Ministeren nogen som helst Myndighed til at yde disse Tillægslaan paa 6 000 Kr. til hver af de to Gaarde, der er Tale om, og jeg maa derfor stadig væk mene, at det vil være rigtigt, at Ministeren søger Bevillingsmyndighederne for at faa dette Ekstrabeløb bevilget.

Den højtærede Minister mente, at det var en fortjenstfuld Handling, Staten her havde gjort, da der derved var aabnet Mulighed for at faa Renterne af disse Penge ind. Jeg mener absolut ikke, den højtærede Minister her har gjort noget fortjenstfuldt. Hvis den højtærede Minister skulde have gjort noget fortjenstfuldt, skulde han have sagt: Her har Formanden for Statens Jordlovsudvalg bl. a. paa Grund af de forskellige Kæpheste, som dette ærede Medlem rider, ment det formaalstjenligt at opføre Bygningerne i en bestemt Stilart paa disse Grunde, de har kostet saa meget mere, end man egentlig har Lov til at give for disse Brug — de har som bekendt kostet 3 200 Kr. mere, end man havde kalkuleret —, og derfor foreslaar jeg nu, at Staten eller Jordfonden bærer dette Tab. Men i Stedet for paaligner Ministeren de unge Mennesker, som kommer ned og tager disse Brug, Tabet. Det er ikke nogen fortjenstfuld Handling — det er tværtimod det modsatte. Og det, jeg har imod dette, er, at saadanne Bevillinger gives uden nogen Bemyndigelse, det er den Slags, som, naar det bliver tolereret, let kan gaa for vidt.

Vi fik dernæst en Forklaring paa, hvad den højtærede Minister forstod ved, at Jord ikke blev drevet ordentligt. Den højtærede Minister sagde, at han kendte

en Ejendom, hvor det ene Skifte ikke var blevet tilsaaet, saa der ikke var blevet høstet andet end Ukrudt, og paa et andet Skifte blev der kun høstet meget lidt, og saa vidt han vidste, var Roemarken ikke blevet udyndet. Det er muligt, at den højtærede Minister er slumpet til at se et saadant Gaardbrug, og jeg maa sige, at hvis jeg saa et saadant Gaardbrug, vilde jeg ogsaa blive ganske overordentlig ilde berørt deraf, og dersom Ministeren vil blive særlig glad derfor, vil jeg gerne medvirke til, at noget saadant bliver forbudt ved Lov: at man lader Danmarks Jord ligge hen paa den Maade. Men det turde sikkert ogsaa være ganske overordentlig vanskeligt for den højtærede Minister at finde flere af den Slags Eksempler, og det kunde jo være, at hvis der fandtes nogle Stykker i hele Landet, at de lige saa vel fandtes blandt de smaa Husmandsbrug som blandt de store Gaarde.

Den højtærede Minister var inde paa at kritisere vort Lovforslags Paragraffer, og denne Kritik viste jo, hvad jeg selvfølgelig paa Forhaand var paa det rene med, at den højtærede Minister, selv om han, som han sagde, baade havde hørt mit Foredrag og bagefter læst det i Fortrykket, alligevel ikke havde forstaaet ret meget af det. Den højtærede Minister var forfærdet over, at man ikke vilde give den Landbrugsminister, af hvem man krævede, at han skulde staa inde med Ansvar, nogen som helst Indflydelse paa den Udstykning, som vi foreslog skulde foregaa gennem Jordlovsudvalget. Men dette beror paa, at den højtærede Minister aldeles ikke har gjort sig den Ulejlighed at læse vort Lovforslag igennem, for der staar i § 3, at Jordlovsudvalget for overhovedet at kunne købe Jord skal have Landbrugsministerens Tilladelse. Der staar endvidere i § 4, at det er Landbrugsministeren, der udnævner Jordlovsudvalget, efter eget frit Valg Formanden og efter Indstilling fra Rigsdagen de 4 andre Medlemmer. Der staar fremdeles i § 7, at Jordlovsudvalget fastsætter Byggelaanene, dog at disses Maksimum fastsættes af Finansudvalgene efter Indstilling af Landbrugsministeren. Der staar i § 8, at naar Landbrugsministeren giver sit Samtykke, kan man gaa til Udstykning i større Lodder, og endelig staar der i § 8, at Landbrugsministeren udfærdiger den Instruks, som jeg krævede, at Jordlovsudvalget skulde have, den Instruks, som skulde bevirke, at man fik en virkelig tilfredsstillende Forretningsgang i Jordlovsudvalget.